

Hulp Roemeens stadje

Zoetermeers transport naar bejaardentehuis

ODORHEIU-SECUIESC • Beren, wolven en Dracula wagen zich niet in de straten van het Roemeense stadje Odorheiu-Secuiesc. Zoetermeesters zijn er meer dan welkom: die brengen er al 20 jaar kleding, eten, geld en vriendschap.

HERMAN JANSEN

Achter elk tuinhok in Odorheiu-Secuiesc duikt een hongerige waakhond op. Juist omdat de bewoners van dit stadje in Roemenië niet veel waardevols bezitten, houden ze een 'stelende bevolkingsgroep' in uitgeteelde flatgebouwen graag op afstand. Hulptransporten vanuit Zoetermeer worden echter zoals gezegd met gejuich ontvangen.

Vanuit de protestantse wijkgemeente Zoetermeer-Noord werd in 2006 in partnergemeente Odorheiu-Secuiesc zelfs een bejaardentehuis opgezet, naast de gereformeerde kerk van dominee Sándor Hegyi en zijn vrouw Aniko.

De Zoetermeerse stichting Help Bejaardentehuis Odorheiu Verder (HBOV) draagt bij aan de exploitatie ervan. Bestuurslid Han Koole was deze maand vanwege een extra hulptransport wederom in deze Hongaars sprekende stad en vertelde tijdens de rondleiding langs de eenendertig centrumbewoners: „Aniko is de drijvende kracht achter het bejaardencentrum. Het is ongevoelbaar dat zij met de toch beperkte

Bewoners van het Roemeense bejaardentehuis genieten van Zoetermeerse lekkernijen. FOTO'S HERMAN JANSEN

middelen in staat is dit zo goed voor elkaar te krijgen. De bewoners maken een gelukkige indruk en er wordt aandacht aan ze besteed middels vele activiteiten. Ik zou willen dat er zo nog meer opvang voor de bejaarden zou zijn.”

Het onderwerp van gesprek moet bijna blozen van de complimenten. Aniko Hegyi: „Toen in 2001 het gerucht ging dat er een bejaardencentrum zou worden gebouwd, die praktisch niet bestaan in Roemenië, werd ik direct benaderd door een

vrouw van 95 jaar. 'Maar,' zei ik, 'dat kan nog wel jaren duren.' Een jaar na de opening meldde die vrouw zich opnieuw, toen 101 jaar oud. Ze heeft hier nog één jaar gelukkig gewoond.”

APPLAUS

De Zoetermeerse delegatie bezoekt Eva (87) op haar gezellige kamer, die in de buurt geen familie meer had om haar vier maanden geleden op te vangen. De oud-kleuterleidster is al 41 jaar weduwe en borduurt veel.

„Het bevat me hier uitstekend. Applaus!” roept ze opeens enthousiast. „En ik praat graag met jonge mensen. Tot volgend jaar dus!”

De blijdschap van Eva is geen uitzondering. De ene bewoner is nog kerngezond, een andere is blind, doof of dement, weer een andere zit in een rolstoel. Maar allemaal laten ze vol trots hun kamer zien. Zoals Denis (87) en Ferdinand (86), die een kamer delen en goede vrienden zijn geworden.

De twaalf personeelsleden werken dag en nacht met zichtbaar plezier in het schone, witte gebouw. De ruime kamers staan in schril contrast met die in het lokale ziekenhuis en de vele Ceausescu-flats.

Han Koole: „Odorheiu-Secuiesc is de laatste jaren wel veranderd ten opzichte van de beginjaren '90 van de vorige eeuw. Meer en betere auto's (voor het milieu) hebben het straatbeeld veranderd. Ook zijn er meer winkels, waardoor het beeld ontstaat dat er sprake is van meer welvaart. Dit is in vele gevallen echter schijn. Er leven nog steeds veel mensen onder de armoedegrens,” weet de Zoetermeerder.

Kleding bijvoorbeeld is er wel te koop, maar de prijzen zijn voor de meeste mensen te hoog. Dus stroomt de hal achter de kerk al snel vol met mensen, zodra bekend is dat het extra hulptransport met vooral veel kinderkleding is aangekomen. Het hek rond de kerk en de pastorie is elke nacht dicht en dan blijkt dat ook de dominee een waakhond heeft. De hulpgoederen uit Zoetermeer zijn in goede handen.

Donaties: bankrekening 623 892 480, stichting Help Bejaardentehuis Odorheiu Verder

het transport van de protestantse wijkgemeente Zoetermeer-Noord wordt uitgeladen in Odorheiu-Secuiesc. Dominee Sándor Hegyi (midden) en Zoetermeerder Han Koole (rechtsachter) helpen mee.